

יב:

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

מסורת הש"ס

(א) וְעַל יָדוֹ לִקְחֵם עִמָּךְ.
(ב) לִקְחֵם לְךָ. (ג) לִקְחֵם עִמָּךְ.
(ד) בִּיָּד קִיָּה. כֵּנָה מִזֵּינָה לֵד:
(ה) קָטָן: (ו) בִּיָּד קִלְהָה.
(ז) וְקִדְשֵׁיךָ מִזֵּה: וְשִׁנִּי.
(ח) עֵינִי מוֹסֵף יִכְמוֹת יָד: דִּיה:
(ט) מִלֵּא דֶרֶךְ מִלֵּא. (י) לִקְחֵם יִגָּל.
(יא) לִקְחֵם יִגָּל. (יב) וְכִרְסֵת לֵד:
(יג) עֵינִי וְעֵינִי חֲנוּנִה טִי:
(יד) שִׁמְרֵם עַל שִׁמְרָה. (טו) וְנִי בִיָּד.
(טז) וְנִי בִיָּד.

גליון הש"ס

גמ' הא דרב הונא דר"י
דשמואל היא. עין יצמות יח
ע"כ מד"ה דל"ז דרב:

מוסף רע"י

[illegible]

מפות רי"ד (המ)

[illegible]

ויפולו כסו. כאלמנות. קלות צעירות להולין מפני כחכותן
 מועטות מקונו להו מאתן דגגיה היה להן. ואע"פ שאלמנות ישראל נמי
 כחכותן מנה מיהו כהנים חשיבי טפי וגנאי להם גירושין צטויה
 ויותר משרל: **מתני'** נאמנת. וקא סלקא דרין משום דכרי
 חתא כרי עדיף: **דרי** **מן בחוקס.**
 שנבעלה עד שלא תתארס והטעמו:
גמ' חייב. לשלם. פטור. מנשלים.
 ומכל מקום משבעין ליה שבעת
 היות שכן הוא כדכרי שאלו יודע
 שהוא חייב לו: **וכן הוא.** כלומר
 מיוחס הוא: **אף כרששונה.** גבי
 תביעת כחובה: "אוקיין כחובה
 אחזקתה אחזקת הבטל" **היי**
 מנה לי בידך איכא למימר נמי אוקיין
 ממונא בחזקת מריה ופטור:
אלא דאיכא מויל. כגון משאכסרס עין
 נאנסמי וכוון היא אומרת מוכת עין
 אני דלמדין מני דני כעניי טענה
 טענה מעלייתא מהך כגון גבי
 משאכסרסני נאנסמי הוה טענה
 מוכת עין אני **(טענה מעלייתא)**
 דלא פסקא נפשה מכהונה וקאמרת
 נאנסמי **[משאכסרסני]** וקא מיפסקא
 נפשה דלמא ישראל שגאנסא אסורה
 לנכן ש"מ קושטא קאמרה וצבי היא
 אומרת מוכת עין אני אי צביא אמרה
 מוכת מוכת עין אני תחזיק ואית
 מאתן וקא אמרה מוכת עין אני
 קודם לכן ואין לי ללא מנה: **אבל**
הכל. גבי האי תובע מאי מנו איכא
 בלתימיה האין אוקיין ממונא בחזקת
 מריה: **אוקמה אחזקס.** מספקא
 לן אשעת ארופין אי בתולה הוא
 ופאספקד לה למאכיס אי בעילה
 הוא השמד אשה עד חזקתה ובתולה
 נולדה וכן השמא הוא לתימניה
 אחר אירוסין: **מאי חזקס אית** ליה
 לכא. תובע דנוקמיה אחזקיה לגבות
 הלכן יל כתר חזקת דלמנא:
 דל"כ

לגוי וכהן הוא רבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים
אמר שמואל הלכה כרבן גמליאל ואמר ליה רב
יהודה ^ישיננא אמרת לן משמיה דשמואל הלכה
שונה מאי אף בראשונה אע"ג דאיכא למימר אוקי
אמר רבן גמליאל ברי עדיף לימא רב יהודה ורב
נחמן ורבי יהונן דאמרי כרבי יהושע אמר לך רב
י' כרבן גמליאל עד כאן לא קאמר ר"ג התם אלא
מאי מגו איכא אי נמי עד כאן לא קאמר רבן
מרין אוקמה אחזקה אבל הכא מאי חזקה אית ליה
נרא כדקא משנינן דרב נחמן הוא דאמר כר"ג

ק"מ. וס' אפילו נזק אומר ברי ומויק אומר שמה המע"ה וא"י
חיל בחר חזקת ממון ולהכי כי איכא ברי ושמה נטול הכל והס'
מירס זה כלל גדול דנז' כו' אליבא דרבנן קאמר וליה לא סבירא
וימלא נגהן ועוד דתנן בפרק השואל (ב"מ ז. וס') השואל אומר
יצאנה ברי דנחמ' ור' יוחנן ומאי קאיא לה ע"כ תמי' סבאמס' וס'
ע"כ כרבנן דלסומכוס אל תפחות חולקין אלא כי פליגי לריבא
דכרבנן אחי' דלסומכוס חולקין וי"ל דהס' ברי גרוע ושמה טוב
ליה למדע אבל מה לי בידך הכרי טוב והשמה גרוע דהוה ליה
דשמואל היא דפסק כרבנ' גמליאל והס' ברי גרוע ושמה טוב
הפרה (ב"מ ז.) וס' ויש לומר דה"ל למימר וליטעמין ועוד
חזיק אומר שמה אלא כדקאמר הס' אי נמי לא ידע וקסא על זה
ה' וס' אית להו לרבנן כהדיא דלפי' נזק אומר ברי כו' ושמואל
לא אית אחי' אלא לרב נחמן דלר' יוחנן כהדיא דבבב"ב ע' ליהא מנא
איה לרי דלי לשמואל פטור תקשי ע"כ ממתינין דהשואל (ב"מ ז. וס')
ר' דהמשי לרב נחמן ולברי יוחנן נגז' שיש עסק שבועה גימין ומויק
ד' מ. וס' דחורב שבועה לקטיו ולא משלם וי"ל דאיכא למימר דלעולם
ה' דהשואל כשיש עסק שבועה וכההוא מנא דאית ליה ממוק שאני
ע"כ הגשעין (ס'ס.) ופי' בחר ביאור מוס' ב"מ ז. ס"ד' רב הילא:

בין רחוו דמוולוי בהו. פירש בקוטרס שה קלות בעיניהן להוציא לפי שהיה כחובותן מועטת וקשה דמיעיקה נמי להוציא דהו ידע שקלות בעיניהן להוציא כיון דמנה חשיב דבר מועט וגדלה ידע לפירש דמולוי בה שחמקת בין אלס היו נמנעים מלנשאל לפי שהיו קלות בעיניהן שאין לה כחובה אלא רביע ממה שיה ציון לה למחלה וקטנו לה מאתן שיה דהו דקדש ומיעיהו לגמרי והיו קופליס קודם על כחלות ישראל ולא היה שום אדם קפץ עליהם אהדרינהו למחליהו והיו דנקט מעיקהל מחליי שהיו מניעים לה לגמרי ופרשה וכתב שהיו נקט ופרשו: **ב"ב** דין של' הכהנים היו גובין כ' ולא מיהו בידם וכתבם: **א"ע** ש' שלח כהן נלשון וקפס' דאם ארבע מאות דהו ילמי וקפ' ש' דלא מנבא דלא חוו וכלשון וקפס' לא כתב קא משמע לן דמנהג עובד מדר הוא וכלאי היות כהונה דמחלסות המיוחדות ושיך כהן למימר דהו ילמי וכלאי לא כתב לה כחובה וכוונה ארבע מאות כתבא ב"ד כמו נכחות ישראל מאתים דקנהה נמורה **י"א:** **והוא** אומר י"א כי ב' י"א: **דבסוף** המעט (ד"ק דף לה: וסע) ידעק מדקמתי לא כי דמיייר כדרי הלא דליתא לנעניתי קמתי לא כי א"ע: **דאורי** בשמאל: **מנה** י' ביד והלא **אורי** איני יודע, פי' איני יודע אם יאורי הליהימי מעולם אבל הליהימי ואינו יודע אם פרעמין מן כהדיא כהגהל ומכא (סע קמ). דמיי: **ר"ב** הונא דאורי אורי חיי: **לכאמר** נראה לית להו דרבי אלא דאמר מתוך אורי יוכל לשנע משלס דעמיה **דרי** אלא משום דדרסי (שעונות ר"ו). **בין** אהא חס' תהיה בין שניהם (דף טז) שני הורשין כגון ארם מנה לאכא ביד דענא ואכור שמשין ידענא ושמשין לא ידענא ואכור כ"ג מתוך שאין יכול לשנע משלס ואי מנה ל' ביד וכלא **אורי** איני יודע איין אלא שנענה **דאפי** הוא אומר אין יודע ככל חייב יתימיה דבדקרי פי' שחללי (וכי דף טז) וסע) וסע) **האומר** זה אחי משמע **לכאפי** אחי ליה מנה ל' ביד וכלא **האומר** איני יודע חייב וצ"י חוקת הכהנים (סע לה). **ויש** משמע דלית **לכאפי** לר' אלא חייב דאפי' למי' חייב אכיל למיכרס שנוטה ה' מהי בין שניהם ולא בין הורשין דשניהם לא ידע אלא שעד אחד מעיד שאלח אחד למיכרס ודליתא דאפי' אורי

יכול לשבע משלם מיתה דרב יהודה כסומכוס דלומר ממון המוטל בספק חולקין ולא האחר אחר רב יהודה אמר שמואל ו' דברי סומכוס אבל חכמים דההיא דהסא (בב"ד דף 33:) משמע דסבר כרבנן גבי מוכר שור לחבירו אפילו מהה וכלה אומר איני יודע חיב וקאמר בגמרא לימא חיביו ואפי' לרב יהודה לרבנן מודה ר' יהודה דפסור דרב וממון דרבי ורבנן דרבנן ולסומכוס לעולם חולקין אפי' צברי ושמיא פריך שפיר מממון דלפי' השומקין לא היה שם טוען זה ברי ושמיא דמיוק טוב דלא היה יודע אם חיב או לא אבל קשה דבעי למימר הכא ה"א דרב יהודה דהנבעל אחר יודע מתי צנעלה ואם כן מיקץ דשמואל דלשמואל דלומר דקוגיא דהכא צנעל כול גדול דלא לא לנזק אומר דרב דלפילו לפי אי נמי דהסא לא אחי שפיר דהא בסוף המניח ושם דף סוכר כרבנן דהמנח צנעל מוכר שור לחבירו: **א"ל רבא** בגי. ה"א ש' דהמנח קאמר הקשה ה"ר יעקב מקורב"ל אכתי ע"כ ה"א דרב יהודה דלא יתבטל אחר שאלה מהם והלא אומר איני יודע חיב לשמואל ליכא לא יתבטל אחר שאלה מהם והלא אומר איני יודע שמואל פטור ומוקי שמואל מזה ה"ר יצחק והוא סבר כאלדך מנא דפלוגתא דתנאי היא בפ' יבול

עו א טושיע אליע ס' טו
סעף ז:
עו ב מ' ס' מ' מ' מ' מ'
ה' יא ס' ע' ע' ע' ע'
טושיע ע' ס' ס' ס' ס'
עו ב מ' ס' מ' מ' מ'
וטען ה' ח ס' ע' ע'
טושיע מ' מ' ס' ס'
סעף ט:

תוספות רי"ד

[illegible]

(א) ר"ל אפי' אם תיבול בה הדושין סחוס מנ' שנים ואכן ל"ע דל"כ הי"ד טוען שמה ע"ד שלא להספיק.